

Ballade van de lasser

Rustig, zeker, stuurt zijn hand het felle licht van
vlamboog en de gloed van de brander op het staal.
Zijn oog, beschut, neemt waar en oog en hand
beheersen het smeltend vloeien van verhit metaal.
Hij bikt, hij last, beschouwt, verbindt met elke voeg
weer nieuwe delen, vast.
Dan rust de borstel en glijdt zijn blik langs naad en
voeg, waardeert, bewust van eigen kunnen, want
lassen is een kunst van geest, van hand en oog, een
vernuftig samenspel van slak, metaal en boog.

Fred Neessen is vanaf begin jaren tachtig werkzaam geweest bij Lincoln Smitweld. Dit gedicht heeft in die tijd in een periodieke uitgave van het bedrijf gestaan en is door hem altijd zorgvuldig bewaard. Uit respect voor het vakmanschap van de lassers draagt Fred dit nog regelmatig voor als afsluiting van zijn lastechnische lezingen voor de lasgroepen.

De auteur van deze ballade is niet bekend, mocht je weten door wie dit is geschreven, meld dit dan bij de redactie, dan vermelden we dat in een volgende editie.
Ken je andere kunstuitingen waarin het lassen een belangrijke plaats in neemt, neem dan ook contact op met de redactie. We maken hiervoor graag plaats in ons vakblad. //

Werftbrunnen - eerbetoon aan de scheepsbouwer

In het hart van Bremerhaven staat de Werftbrunnen, een fontein met bronzen beelden van scheepswerfarbeiders. De sculpturen, gemaakt door Walde-
mar Otto, verbeelden het vakmanschap en de toewijding van generaties lassers, sjouwers en constructeurs. Rond het bassin staan in brons de namen
gegraveerd van de vele scheepswerven die de stad haar maritieme identiteit gaven. Een krachtig monument voor arbeid en ambacht, midden in de stad
waar staal en zee samenkomen. De foto's zijn gemaakt door Fred Neessen die deze bronzen lassers tegen het lijf liep tijdens een bezoek aan de havenstad.

